Hee due vel hec duo in nobis regnum dya
boli destruūt. Quia vera misericordia omēz
maliciam expellit quo ad primū scz inuidiā
et odiū vera misericordia est que alienas
miserias suas facit p compassionem. vnde
misericors quasi miserū cor quod est contra
inuidos manifeste et contra iracūdos. Cor
dis mūdicia que deum facit videre supbi=
am et inanem gloriam eliminat. Nam sup
bia cor contaminat et excecat ne mens de
um videre possit. supbia em̄ facit cor imun
dum ioel. ij. Ascendit fetor et putredo quia
supbe egit. ¶ Sequitur. Beati pacifici. Be
ti qui psecutionem patiuntur. hec duo ob=
pugnant et violenter rapiunt regnum dei
mt. xj. Regnū dei viui patitur et violēti ra
piunt illud scilicet p pacem et p tolleran=
tiam passionū siue psecutionum. Qui ergo
pacem veram habet nisi p sanctam ↄscien
tiam. i. mundam ad deum p sinceram dile=
ctionem ad pximum p oīmodam innocen=
tiam et insup psecutionem patitur a proxi
mo quem sic amat infirmitates et flagel=
la a deo gaudenter recipit. ¶ B Qui aūt
predicto modo hic quattuor regna vincūt
vel vicerunt dominus post victoriam eis
quattuor repmittit premia luce. vj. Mensu
ram bonam scz celestium diuitiaꝝ contra
paupertatem. cōfertam delitijs contra e=
suriem. coagitatam honoribus contra sup=
bie vanitatem. Et supeffluentem p eter=
norum gaudiorum immensitatez quam nō
poterimus intra nos capere sed supefflue
re his quattuor adapta illud. psa. iiij. Tūc
videbis scz eternas diuitias. et affluens
celestibus delicijs. Et mirabitur cor tuum
ppter honoris excellentiam. Et dilatabitur
ppter gaudioꝝ magnitudinez. sic fecerunt
isti gloriosi sancti martires vide legendam
eorum. Rogemus.

¶ ccxl. ¶ Sermo tercius

Sicut habundant pas
siones. sic et xp̄i ha
bundat cōsolatio ve
stra. ij. coꝝ. j. Respon
dent martires tacite
questioni. Posset em̄
aliquis querere qūo
potestis tot mala por
tare. ppterea vt dicit bern. Multi vidēt no
stras exteriores afflictōnes sed nō vident
interiores ↄsolatōnes que multū excedunt
afflictōnes. Et ideo sancti martires respō=
dere possent tacite q̄stioni et dicere. sic ha
bundant ꝛc. In quibus verbis duo notant᷑.
Primū est afflictio passionis extranea qua
tpaliter affligūt᷑. scōm ē bonū ↄsolatōnis
intranee qūo dulciter ↄsolant᷑. primū ē car
nis afflictiuū. sed scōm ē aīme refectiuū. no
tat᷑ ergo primo exterior afflictio qua ma=
la purgant᷑. Sed notat᷑ scōo interna refe
ctio qua bona cumulant᷑. primū notat᷑ cuz
dicit᷑. Sicut habūdant xp̄i passiones in no
bis. Sed scōm cū addit᷑. sic et p xp̄m habū=
dat ↄsolatio nr̄a. sed qꝛ ista duo scz afflictō
et ↄsolatio in via sunt simul iō simul sūt tra
ctāda qꝛ ↄtraria iuxta se posita magis elu
cescunt B ¶ Est igit᷑ hic notandū ꝙ iō pn̄
tis tpis malū nō est fugiendū sꝫ paciēter fe
rendū qꝛ semp ad corpis suppliciū mentis
fert᷑ gaudiū si homo ↄsideret p̄miū. Sunt
aūt passiones volūtarie triplici rōe digne
Nam sunt primo digne diuīo auxilio. scōo
sunt digne interno solatō. 3° sunt digne spi
rituali ↄsortio siue potius sūmo bono vt sic
homo pacificus adiuuet᷑ exterius ↄsoletur
interius et coronet᷑ supius. Dico primo ꝙ
passiones iste si sint volūtarie sūt digne di=
uino auxilio. Est em̄ dignū et iustum et rōni
ↄsonum vt qui patitur ppter xp̄m sentiant
xp̄i auxilium. Quis vnq̄ sperauit in dn̄o et
derelict᷒ ē nā elephātes dum inter se pu=
gnant suos adiutores mirabilit᷑ amāt quos
si vulnerari ↄtingat eos in medio sui ponūt
et defendūt q̄tum pn̄t. Nam et apes qn̄
alteri᷒ aluearia inuadūt si ibi aliquas fouē
tes iuenerint eas nō solū nō ledunt sꝫ pte=
gunt et defendunt. Quis nisi dya° sit simi=
lis qui suos ppugnatores siue defensores n̄
diligit. Ergo ponere nccm̄ ē nec in dubiuz
deducendū ꝙ sūmū bonū eos amat qui p
se pugnāt. Sꝫ nō amaret si eos in afflictio
nibus nō adiuuaret tn̄ si desit inuādi potē
tia tamē nō desit sapīa. Certuz ergo est ꝙ
cū pximo bellam᷒ ab ip̄o q̄tum nccē ē adiu
uamur. vn̄. j. pe. vltimo. Deus aūt omīs gr̄e
qui vocauit nos in eternā suā gloriā ī xp̄o
ihū modicū passus pficiet ↄfirmabit solida
bitqꝫ ps. Cum ip̄o sum in tribulatōne. Et
certum est ꝙ deus adeo potens ē vt nemo
suoꝝ militū debeat dubitare ps. Dn̄s mihi
adiutor et ego despiciam inimicos meos vl̓
qꝫ. si ↄsistant aduersum me castra ꝛc. Item
dominus illuīatio mea ꝛc. Quis em̄ stultus
debeat timere auxiliāte omīpotente si sic
militem in bello confortat presentia regis
donum eius vocem ↄfortantem Audi quid
faciat presentia omnipotentis. Nam et ob
hanc causam poterant martires capi po
tuerunt verberari potuerunt deo pmittē=
te occidi sed nō potuerūt pmutari vl̓ vinci

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0445
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt